

Μέγα Απόδειπνον της Τετάρτης,
20 - 3 - 2024.

Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Ἱερεὺς Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ')**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον ιβ.'

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4).

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου,
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει
ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε
ψεῦδος;

Καὶ γινῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν
ὄσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταιί μου,
ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὅργιζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἃ λέγετε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις
ὑμῶν καταλύγητε,

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ
ἐλπύσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας
εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.
Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου
αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ
ὕπνώσω.

Ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι
κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ς' (6)

**Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.**

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι ἴασαί
με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου,
καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ
σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν
μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ
μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδη τίς
ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω
καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν
δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.
Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου,
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ
 ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε
 Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθοῦ μου.
 Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος
 τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.
 Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες
 οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ
καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (12)

Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος;
 ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου
 ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου,
 ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ
 νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ'
 ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε,
 ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε
 ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ
 ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.
 Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν
 σαλευθῶ, ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου
 ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ
 σωτηρίῳ σου, ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ
 εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
 Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ
 Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε
 ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ
 ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ
Θεός, Μετανοίας (γ'), Κύριε, ἐλέησον
(γ'), Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24).

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου, ὁ
 Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ
 καταισχυθῆν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί
 μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε,
 οὐ μὴ καταισχυθῶσιν.

Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.
 Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ
 τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
 δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ
 μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ
 τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
 Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου
 μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ,
 ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
 Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο
 νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει
πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια
τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ
ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ
ἐστὶ.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἧ
ἠρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσεται,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν,
Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων
αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει
αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντός πρὸς τὸν
Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος
τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον
μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι
ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον
ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με,
μὴ καταισχυνηθῆν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι
 ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν
 τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30).

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ
 καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.
 Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ
 ἐξελέσθαι με.
 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς
 οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.
 Ὅτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἶ
 σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὀδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.
 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς
 ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής
 μου, Κύριε,
 εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
 μου, ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς
 ἀληθείας.
 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας
 ματαιότητος διακενῆς.
 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα,
 ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
 ἐλέει σου.
 Ὅτι ἐπεΐδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου,
 ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
 ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι,
 ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.
 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ
 ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.
 Ἐσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ
 τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν.
 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου
 ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου
 σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
 Οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ,
 ἐπελήσθη ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.
 Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός, ὅτι
 ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
 κυκλόθεν.
 Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
 ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου
 ἐβουλεύσαντο.
 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, εἶπα· Σὺ εἶ
 ὁ Θεός μου ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί
 μου.
 Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ
 τῶν καταδιωκόντων με.
 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν
 δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου
 Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι
 ἐπεκαλεσάμην σε.
 Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ
 καταχθείησαν εἰς ἄδου.

Ἦλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ
 λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν
 ὑπερηφανία καὶ ἐξουδενώσει.
 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου,
 Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.
 Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ
 ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
 Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ
 προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.
 Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
 ἀντιλογίας γλωσσῶν.
 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.
 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
 Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν
 ὀφθαλμῶν σου.
 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς
 δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
 σέ.
 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι
 αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος,
 καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς
 ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.
 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία
 ὑμῶν, **πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.**
ΨΑΛΜΟΣ 90.
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν
 σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
 ἀύλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ
καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ'
αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος
θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει
σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς,
ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ,
ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει
διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ
δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ
μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ
ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις,
καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον
ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καὶ
μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν,
σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράζεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι
αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει,
ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ
δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

**Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ') Δόξα ... Καὶ
νῦν ...**

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χῦμα καὶ ἄνευ
μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς, ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν
αὐτοὺς ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς
καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ἄρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω, εἰς
Ἦχον πλ. β'

- **Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινῶτε ἔθνη καὶ
ἠττᾶσθε.
Ἵτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.**
- Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
Ἵτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
 - Ἴσχυρότερες ἠττᾶσθε.
Ἵτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν
ἠττηθήσεσθε.
Ἵτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- Καὶ ἢν ἂν βουλήν βουλευήσθε,
διασκεδάσει Κύριος.
Ἵτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός,

- Καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν,
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ’ οὐ μὴ ταραχθῶμεν.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν ἀγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Καὶ ἐὰν ἐπ’ αὐτῷ πεποιθῶς ᾧ ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ’ αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι’ αὐτοῦ.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός,
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα, καὶ σκιᾶ θανάτου, φῶς λάμπει ἐφ’ ἡμᾶς.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν,
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

- Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον,
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 Μεγάλης Βουλήσ’ Ἄγγελος.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Θαυμαστός σύμβουλος.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Θεὸς ἰσχυρός, Ἐξουσιαστής, Ἄρχων
 εἰρήνης.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
- Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.
 - **Δόξα ...****“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.**
 - **Καὶ νῦν ...****“Ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.**
- Μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ
 ἠπτάσθε, ὅτι μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός.

**Καὶ εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης τὰ παρόντα
 Τροπάρια (χῦμα).**

**Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι,
 Κύριε, τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ
 νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι,
 Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.**

Δόξα ...

**Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε,
 Δέσποτα, τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ
 νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι,
 Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.**

Καὶ νῦν ...

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε,
τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ
ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι, **Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.**

**Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί, εἰς
Ἦχον πλ. β'.**

- Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβεὶμ,
ἀσιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεῖ.
- Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφεὶμ, ταῖς
ἀπαύστοις φωναῖς σε, ὑπερυψοῖ.
- Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιά,
τρισαγίοις σὲ ἄσμασιν, εὐφημεῖ.
- Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις, ὁ ὢν
Πατήρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις, τὸν σὸν
Υἱόν.
- Καὶ ἰσότιμον φέρων, Πνεῦμα ζωῆς, τῆς
Τριάδος δεικνύεις, τὸ ἀμερές.
- Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ
Λόγου αὐτόπται, καὶ ὑπουργοί,
➤ Προφητῶν καὶ Μαρτύρων, πάντες
χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες, τὴν ζωὴν.
- Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε, ἐκτενῶς,
ὅτι πάντες ὑπάρχομεν, ἐν δεινοῖς.
- Ἴνα πλάνης ῥυσθέντες, τοῦ πονηροῦ,
τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν, τὴν ὥδὴν.

Ὁ Ἀναγνώστης, χῦμα.

**Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.**

Καὶ εὐθύς.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
 γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
 Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
 Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
 αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
 ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
 ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
 τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
 σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
 καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
 Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ
 ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
 καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
 εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
 δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
 μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς οὗ
 τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
 Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
 Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
 ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.
 Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
 Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν

Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν
 τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ἦχον πλ. β'.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν **(ἐκ γ')**.

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν ἁγίων
 Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἅγιε Ἰωάννη, Προφήτα καὶ Πρόδρομε,
 καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφήται, καὶ
 πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶν ἁμαρτωλῶν **(δίς)**..

Ὅσοι, Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν,
 Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι τῆς
 οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶν ἁμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἅγιε Ἱεράρχα του Θεού Νικόλαε (ο Ἅγιος
του Ναού), πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν **(δίς)**.

Ἦ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία
 δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς
 ἁμαρτωλοὺς **(δίς)**.
 οἱ Χοροί, ἐναλλάξ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς
(τρὶς).

ὁ β' Χορὸς

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς (ἅπαξ).

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐὰν μὲν τύχη Ἑορτή, λέγομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μή, Δευτέρα καὶ Τετάρτη, τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β'.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα ...

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν, ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με, ἀγαθέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη· μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, σαρκὶ καταδεξάμενος.

**Εἰ δὲ μή, Τρίτη και Πέμπτη, τὰ Τροπάρια
ταῦτα.**

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου, τὸ ἄϋπνον
ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός
μου, τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ
εἰς χεῖράς σου, παραθήσομαι τὸ πνεῦμά
μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς
ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον,
καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς μου
φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων
σου, καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω,
πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν
με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ
ὄνομά σου.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν
Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων
εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεωγμένων,
τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν
ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί,
τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὴν
φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος
καταλάμψει; εἰ μή, σύ, Κύριε, ἐλεήσεις
με, ὡς φιλόανθρωπος;

Δόξα ...

Δάκρυά μοι δός, ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ
γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με
βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς
ὁδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ

μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον
καθαρόν ἐν μετανοία μοι κτισθέντα, ἵνα
ἀκούσω κάγῳ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ
πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς
εἰρήνην.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα
σου ἔχων, σωθήσομαι, τὴν προστασίαν
σου κεκτημένος, Πανάχραντε, οὐ
φοβηθήσομαι, καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς
μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην
ἀμπεχόμενος, ὡς θώρακα, τὴν σκέπην
σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν
σου, καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα,
σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ
ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου, πρὸς
σὴν δοξολογίαν, **δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ**
σαρκωθέντος, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (μ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν ...

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ
παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι
 ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν
 σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι
 θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν
 ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ
 νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν,
 ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
 ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ
 τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης.
 Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ
 τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ
 φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως.
 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη
 ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ'
 ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ
 θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ
 ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ
 ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ
 ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς
 ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ
 προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου,
 εὐδοκία καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς
 σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν, **καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ὁ Ἀναγνώστης

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Μετανοίας (γ')

Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50).

**Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με**

**ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
παντός**

**σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς
ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε**

**ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
μοι**

ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι
 πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
 λευκανθήσομαι
 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
 εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα
 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 μου ἐξάλειψον
 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς
 καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
 ἐγκάτοις μου
 μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιόν μὴ
 ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με
 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ
 ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν
 ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
 μου τὴν δικαιοσύνην σου
 Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
 μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον
 καρδίαν συντετριμμένην καὶ
 τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει

ἀγάθουνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
 Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
 Ἱερουσαλημ
 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
 ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα
 τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
 σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
 ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα, θλίβωμαι, κλῖνον
 πρὸς με τὸ οὖς σου,
 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ
 ἐπάκουσόν μου,
 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου,
 καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον
 συνεφρύγησαν.
 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ
 καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν
 τὸν ἄρτον μου,
 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη
 τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου,
 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην
 ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
 Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον
 μονάζον ἐπὶ δώματος.
 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί
 μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ
 ὧμνυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ
 πόμα μου μετὰ κλαυθοῦ ἐκίρνων
 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
 θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν,
 κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ
 μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι
 καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει
 καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς
 λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς
 οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά
 σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
 γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ
 ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
 ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν
 δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ
 λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ,
 Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν
 πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
 τεθνατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου,
 καὶ τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό,
καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ,
Ἄπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ·
Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου
ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου,
ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ
πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.
Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ
ἀλλαγῆσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ
ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου
κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ὁ Ἱερεὺς : ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ τῆς ΙΟΥΔΑΙΑΣ.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ,
καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ
δικαίου, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ
πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ
προστάγματος, σου, ὁ κλείσας τὴν
ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ
φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου, ὃν
πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου

τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἄστεκτος ἡ
 μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ
 ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς
 ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ
 ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας
 σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος,
 εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ
 πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας
 ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος
 τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω
 μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι
 σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς
 σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις,
 τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς
 οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου
 μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι
 ἤμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου
 θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
 Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ
 οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος
 τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
 ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῶ
 δεσμῶ σιδηρῶ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν
 κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις,
 διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ
 πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ
 ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας
 τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω
 γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ

χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε,
 ἠμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ
 γινώσκω, ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος. Ἄνες
 μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσης
 με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα
 μηνίσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδὲ
 καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς
 γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν
 μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν
 τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα,
 σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ
 αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς
 ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα
 ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
 Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
 (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
 δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
 Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
 αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
 πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες,
 ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ
 ἁμαρτωλοὶ **προσφέρομεν, ἐλέησον**
ἡμᾶς.

Δόξα ...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ
 πεποιθήσαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα,
 μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ'
 ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
 λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ
 γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου,
 πάντες ἔργα χειρῶν σου, **καὶ τὸ ὄνομά**
σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν ...

**Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον
ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες
εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ
σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ
σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.**

Κύριε ἐλέησον (μ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.**

Ὁ Ἱερεύς Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν...

Καὶ τὴν Εὐχὴν.

**Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ,
Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ οἷς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.**

Ὁ Ἀναγνώστης.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Μετανοίας (γ').

**Εἶτα τοὺς ψαλμοὺς:
ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69).**

**Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες,
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.**

**Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι
κακά.**

**Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε,
εὗγε.**

**Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός,
καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· Μεγαλυνθήτω
ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.**

**Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ῥύστης
μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου
 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν
 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου
 ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος
 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου
 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
 ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
 καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός
 σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
 γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ
 πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν
 μου
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε
 πρὸς σὲ κατέφυγον

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
 γῆ εὐθεία
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
 τὴν ψυχὴν μου
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
 θλίβοντας **τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγώ
 δοῦλός σου εἰμι.**

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
 ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
 νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
 εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
 δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
 παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
 Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
 τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
 κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
 ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
 καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν ψάλλομεν τὸ δι' ἐκάστην
ἡμέραν ὠρισμένον τμημα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, "Βοηθὸς καὶ σκεπαστής",
προτάσσοντες εἰς ἕκαστον Τροπάριον τὸν Στίχον. Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Κανὼν, Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς.

«Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». **(Δίς)**

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ νεότητος Σωτήρ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν, ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτήρ, κἄν ἐν τῷ τέλει Σῶσόν με.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρριμμένον με Σωτήρ, πρὸ τῶν θυρῶν
σου κᾶν ἐν τῷ γήρει, μή με ἀπορρίψης
εἰς Ἄδου κενόν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους,
ὡς φιλόανθρωπος μοι δός,
παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας
ἐν ἀσωτία, ἔρημός εἰμι, ἀρετῶν
εὐσεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω· Ὁ
Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν, προφθάσας σύ
με οἴκτειρον.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ λησταῖς περιπεσών, ἐγὼ ὑπάρχων
τοῖς λογισμοῖς μου, ὅλως ὑπ' αὐτῶν
τετραυμάτισμαι νῦν, ἐπλήσθην
μωλώπων, ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς,
Χριστὲ Σωτήρ ἰάτρευσον.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἱερεὺς με προΐδών, ἀντιπαρῆλθε,
καὶ ὁ Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς,
ὑπερεΐδε γυμνόν, ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας,
ἀνατείλας Ἰησοῦς, σύ ἐπιστάς με
οἴκτειρον.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Σύ μοι δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν
προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν
σκοτασμόν· καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ
βίου τὰ τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Δόξα...

Ἵπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι
προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ'

ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς
εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα
κατανύξεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ
ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ
τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς
Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

ᾠδὴ β' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
ἀνυμνήσω Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου
σαρκί, ἐπιδημήσαντα».

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

᾽Ολίσθησα, ὡς ὁ Δαυΐδ ἀκολάστως, καὶ
βεβορβόρωμαι, ἀλλ' ἀποπλύναις
κἀμέ, Σωτῆρ τοῖς δάκρυσί μου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω,
οὐδὲ κατάνυξιν, αὐτός μοι ταῦτα
Σωτῆρ, ὡς Θεὸς δώρησαι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος,
καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι
κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσης μοι
τότε, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ἄνοιξόν μοι
αὐτὴν μετανοοῦντί σοι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς· Κύριε σῶσόν με.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντα σωθῆναι, σὺ ἀνακαλέσαι με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε μόνη πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰρμὸς ἄλλος

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυί τῇ ἐμῇ.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ἐνωτίζου ψυχὴ μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος, καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην ἀμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δικαστήν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τίνι ὠμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχῇ; οἴμοι τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκεῖνω, λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίας, καὶ κτείναςα τὸν νοῦν,

ταῖς παραλόγοις ὀρμαῖς.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου,
 παραδραμοῦσα ὧ ψυχῇ, τῷ Σήθ οὐχ
 ὠμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνώς ἐμιμήσω, οὐ
 τὸν Ἐνώχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν Νῶε,
 ἀλλ' ὠφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων
 ζωῆς.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας
 τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχὴ μου, καὶ
 κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα,
 καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον, καὶ ἔμεινας
 ἐκτός, τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὅλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες
 Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἀμαρτίας, ὁδὸν
 ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἀβάτοις ταῖς
 ἐρήμοις τρεφομένη, καὶ τούτου
 καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Δόξα...

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς,
 μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα
 σῶσον· σὸν εἶμι πλάσμα, μὴ παρίδης,
 ἀλλὰ φεῖσαι, καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς
 καταδίκης με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννητορ ἡ ἐλπίς,
 τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν
 ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα, καὶ Κτίστην καὶ

Υιόν σου, ιλέωσαι κάμοί, ταῖς ικεσίαις
ταῖς σαῖς.

Ῥδὴ γ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν
καρδίαν μου, ὅτι μόνος, Ἅγιος
ὑπάρχεις καὶ Κύριος. **(Δίς)**

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σήμ, οὐκ ἐκληρώσω
ψυχὴ ἀθλία, οὐ πλατεῖαν τὴν
κατάσχεσιν, ὡς ἰάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῆ
τῆς ἀφέσεως.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἔξελθε, τῆς ἀμαρτίας
ψυχὴ μου, δεῦρο εἰς γῆν ῥέουσιν
ἀείζων, ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ
ἐκληρώσατο.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ
μου καταλιπόντα, γῆν πατρώαν, καὶ
γενόμενον, μετανάστην, τούτου τὴν
προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν τῇ δρυϊ τῇ Μαμβρῆ, φιλοξενήσας ὁ
Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους
ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας, τῆς
ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου
καινὴν θυσίαν, μυστικῶς

ὄλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ, μίμησαι
αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσραὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ
μου ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης
ἀποκύημα, βλέπε μήπως, ὁμοίον τι
πάθης λαγνεύουσα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμία Μῆτερ
πταισμάτων· ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον,
καὶ πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας
εἰσάγαγε.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰκέσιον δέησιν, καὶ νῦν Ὅσια
προσαγαγοῦσα, πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον
πρεσβείαις σου, Θεοτόκον, ἀνοιξον τὰς
θείας εἰσόδους μου.

Δόξα...

Μονὰς ἀπλὴ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἢ ἐν
Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς
σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος
σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ
Θεογεννήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας,
ξένον θαῦμα! μείνασα παρθένος
θηλάζουσα.

ᾠδὴ δ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν
σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις

ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ
 ἄνθρωποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν·
 Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
 δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρυπώθην, τὸ πνεῦμα
 κατεσπιλώθην, ὅλως ἠλκώθην, ἀλλ'
 ὡς ἰατρὸς Χριστὲ ἀμφότερα, διὰ
 μετανοίας μοι θεράπευσον,
 ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον
 Σωτὴρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα,
 σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας
 Λόγε, τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με,
 τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με, τὸ
 πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ
 προσάξῃς, Χριστὲ τῷ σῶ Γεννήτορι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς
 γῆς οἰκτίρμον, ἵνα σωθῶμεν,
 ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι· ἡ Ἐδέμ
 κλεισθεῖσα ἀνεώγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ
 κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα,
 σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ
 ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, τὸ
 πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα
 ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος,
 πίνων, ὡς χρῖσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ

ζωηρά σου λόγια.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία, ἐκτήσατο τὴν
Πλευράν σου, τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ
διπλοῦς ἡμῖν ἀνέβλυσε, κρουνὸς τῆς
ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς
πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα,
Διαθηκῶν Σωτῆρ ἡμῶν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνός εἶμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνός
εἶμι καὶ τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δείπνου, ἡ
λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἡ παστὰς
ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι, τὸ δεῖπνον
ἐβρώθη, ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεῖς
ἔξω ἐκβέβλημαι.

Δόξα...

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς
προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν
μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ
σύνθρονον, βοῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ
ἐν ὑψίστοις τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Καὶ τίκεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι'
ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος, ὁ τεχθεὶς
καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει
μὴ λοχεύουσα, Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται
φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὁδὴ ε' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε,
φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμέ,

έν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν
 με Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά
 σου». **(Δίς)**

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραὼ τῷ
 πικρῷ, γέγονα Κύριε, Ἰαννῆς καὶ
 Ἰαμβρῆς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ
 ὑποβρύχιος νοῦς, ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν
 νοῦν, πλῦνόν με Δέσποτα, τῷ λουτῆρι
 τῶν ἐμῶν, δακρύων δέομαί σου, τὴν
 τῆς σαρκός μου στολὴν, λευκάνας ὡς
 χιόνα.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ,
 ἅπαντα ἄνθρωπον, ὑπερβάντα
 ἑμαυτόν, ὁρῶ ταῖς ἀμαρτίαις, ὅτι ἐν
 γνώσει φρενῶν, ἥμαρτον, οὐκ ἀγνοίᾳ.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός
 σου. Ἦμαρτον ἄνες μοι, ὁ τῆ φύσει
 καθαρός, αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, καὶ
 ἄλλος πλὴν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω
 ῥύπου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δι' ἐμέ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμέ,
 ἔδειξας θαύματα, ἰασάμενος λεπρούς,
 καὶ παραλύτους σφίγξας, Αἰμόρρου
 στήσας Σωτήρ, ἀφῆ κρασπέδου ῥῦσιν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ῥεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὗρες
 ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκός,
 ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα, ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ,
 σαῖς προσευχαῖς Ὅσια.

Δόξα...

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν, Ἅγιος,
 Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ
 Πνεῦμα, ἀπλῆ οὐσία Μονάς, ἀεὶ
 προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου,
 ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός,
 ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἠνωσεν ἑαυτῷ,
 τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ῥδὴ ς' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

«Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς
 τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ
 μου, ἐξ Ἄδου κατωτάτου, καὶ
 ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
 μου». (Δίς)

Ἐλέησον μὲ ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς
 Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ, τῆς σαρκὸς τὰ
 πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς
 ἀπατηλοὺς λογισμοὺς, ἀεὶ νικῶσα.

Ἐλέησον μὲ ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ρέουσαν,
 φύσιν ὡς πρὶν ἢ Κιβωτός, καὶ τῆς γῆς
 ἐκείνης, γενοῦ ἐν κατασχέσει, τῆς

ἐπαγγελίας ψυχῆ· Θεὸς κελεύει.
Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα,
 σῶσον προφθάσας με Σωτήρ, τοῦ
 θηρὸς με ῥῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν
 χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ τῆς
 ἁμαρτίας.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον,
 Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ, ἀλλ' ἐκ τῶν
 ἀδύτων, βυθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς
 ἀπογνώσεώς με, προφθάσας ῥῦσαι.

Δόξα...

Τριάς εἶμι, ἀπλῆ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ
 προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῆ
 φύσει ἠνωμένη· ὁ Πατὴρ φησι, καὶ Υἱός,
 καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε,
 μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς
 Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ταῖς
 πρεσβείαις, ταῖς σαῖς ἵνα δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ
μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν,
ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα
πληρῶν.

ᾠδὴ ζ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν,
ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ
συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν,
καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ
παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν
Πατέρων Θεός». (Δίς)

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, τὰ
ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, στήσασα
ὡς βδελύγματα πάθη, καὶ
πληθύνουσα ψυχὴ, προσωχθίσματα.
Ἄλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα
θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, τοῖς
μιάσμασι ψυχὴ μου, οἴμοι! γέγονας
σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώγιον
καὶ σκεῦος αἰσχρὸν τῶν παθῶν. Ἄλλ'
ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε
Θεῶ, τὰς ἀμαρτίας σου.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκλείσθη σοι, οὐρανὸς ψυχὴ, καὶ
λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς
Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίστου, ὡς ὁ Ἀχαάβ,
ἠπείθησας λόγοις ποτέ. Ἀλλὰ τῇ
Σαραφθία ὁμοιώθητι, θρέψον
Προφήτου ψυχὴν.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνέπρησεν, Ἡλιοῦ ποτέ, δις
πεντήκοντα τῆς Ἰεζάβελ, ὅτε τοὺς τῆς

αίσχύνης πρεσβύτας, κατηνάλωσεν, εἰς
ἔλεγχον τοῦ Ἀχαάβ. Ἄλλὰ φεῦγε τὴν
μίμησιν τῶν δύο, ψυχὴ, καὶ κραταιώθητι.

Δόξα...

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, Ὁμοούσιε Μονὰς
ἁγία φῶτα καὶ Φῶς, καὶ ἅγια τρία, καὶ ἕν
ἅγιον, ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἄλλ'
ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν καὶ ζωάς,
ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἕμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε Θεογεννητορ, ὅτι τῆς
ἄχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα
Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ αὐτὴ προηνέωξας
ἡμῖν, τοῖς ἐν γῆ τὰ ἐπουράνια.

Ῥδὴ η' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

«Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ,
πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε,
εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ
ῥῦσαί με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς,
ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως
ὑποστῆναι, ἄνες μοι πρὸ τέλους, δι'
ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Ληστής ἐκβοῶ σοι· Μνήσθητι, ὡς
Πέτρος κλαίω πικρῶς. Ἄνες μοι Σωτὴρ,

κράζω ὡς ὁ Τελώνης, δακρύω ὡς ἡ
Πόρνη, δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς
ποτὲ τῆς Χαναanaίας.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτὴρ θεράπευσον,
τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ,
μάλαγμά μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ
οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν
μετὰ δακρύων.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναanaίαν, κἀγὼ μιμούμενος·
Ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυΐδ, ἄπτομαι
τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἰμορροοῦσα,
κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ
Λαζάρου.

**Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα**

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε,
Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές,
Λόγου Θεοῦ Γεννητὸρ, Πατρὸς ἀνάρχου
Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριάς
Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἄχραντε, ἡ
νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον
ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη·
ὄθεν Θεοτόκον ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ῥδὴ θ' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸ

«Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάδρου,

ἄφθορος ἢ κήσις· Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν».

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος, κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἀμαρτωλοῖς ὠμίλει, τῆς Ἰαείρου θυγατρός, τὴν ψυχὴν προμεταστᾶσαν, ἐπανήγαγεν ἀφ᾽ ἧ τῆς χειρός.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι, ἢ δέ, Ἐλέησόν με, ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, καὶ ἐξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεσίμους λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας· ἦν ψυχὴ σπεῦσον μιμήσασθαι.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην ὧ τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, ἐξέμαξε δὲ

ταῖς θριζί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων,
τὸ χειρόγραφον ῥηγνύντος αὐτῆ.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ
Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνωσ, ὅπως
κατηράθησαν· φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα,
μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις
γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας,
ἕως Ἄδου κατεδίκασε.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων ὦ ψυχὴ μου, φανῆς δι'
ἀπογνώσεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν
ἀκούσασα, δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ
Θεοῦ ἰάθη. Γιὰ Δαυῖδ σῶσον κἀμέ,
ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς
ἐκείνη Χριστῷ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἄνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ
τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ
παύση δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ
ὑμνούντων, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς
καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων
λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν
μνήμην αἰί.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν
ὑπερυψώσωμεν τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς
προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον,
Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα
καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ
φωτίζουσιν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ
 πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς
 βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ
 διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα
 πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ
 διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ
γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό
σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
 Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον
μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
Ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας αὐτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·
ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν
θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν
Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορὸς

Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

ὁ δεύτερος Χορὸς

Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ, ἀργότερον

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ·

ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθόν, ἐν

θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν, Κύριε τῶν

Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα ...

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν
πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου
συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν,
Σῶτερ, ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν
ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα,
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε,
παισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἄγνη,
σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν
ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε
τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι
τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνη
εὐλογημένη.

Καὶ ψάλλει ὁ α' Χορὸς, τὸ.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
μου, μὴ ἐγκαταλίπης με, ἀνθρωπίνη
προστασία, μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ'
αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ ὁ β' Χορὸς.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Εἶτα τό, Κύριε, ἐλέησον (μ').

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς **τρεῖς μεγάλας
μετανοίας**, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ἁγίου Ἐφραίμ.

- **Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,**
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.
- Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
- **Ναί, Κύριε Βασιλεῦ,** δώρησαί μοι
τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ἰβ'
λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός,**
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, **καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἀναγνώστης Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
 Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
 (ἐκ γ')

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς : Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

ὁ α' ψάλτης.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ') Εἶτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος).

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῆ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοιμία ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν

ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι
 δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν
 Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
 παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλόανθρωπα σπλάγχνα
 τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδῶν μου
 τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με
 πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν
 ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ
 πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
 συμπαθὴς καὶ φιλόγαθος, ἐν μὲν τῷ
 παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ
 βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
 ἀποτεριχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
 καθοδηγοῦσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς
 ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν
 πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ
 τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη
 κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ
 σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
 ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι,
 Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ
 τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι
 καὶ φιλοανθρωπία τοῦ μονογενοῦς
 Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει
 πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ
 ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
 ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, **νῦν**

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .
Ἀμήν.

ὁ β' ψάλτης

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ.

(Ἀντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου).

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον
ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ
ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ
πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς
ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν
παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη
τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως
κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν
ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν
γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα
κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός,
γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν,
καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ
πάσης σατανικῆς φαντασίας
ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν
τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν
σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς
ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον
ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ
ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου

Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε,
εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν
ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ
Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ
σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
- Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου
ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
Τριάς ἅγια, δόξα σοι.
- Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ
ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν
με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν
Νηστειῶν [ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)]**
εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς
Ὠραίας Πύλης, τὸ τῆς ἡμέρας
Εὐαγγέλιον [τῆς Παννουχίδος].

ὁ Ἱερεὺς

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως... κ.λ.π.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ια΄
22 - 25 Ματθ. , ζ΄ 7 – 8.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν

Θεοῦ. ²³ ἀμήν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι
εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ

καρδία αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. ²⁴διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. ²⁵καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ⁷Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. ⁸**πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.**

ὁ Χορὸς Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορὸς Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεὺς Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ὁ Χορὸς Σοί, Κύριε.

Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς, ὁ Ἱερεὺς

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,

ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου,

Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
 δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
 καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων,
 Εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν,
 Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν
 παραπτωμάτων ἡμῶν,
 Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
 πτερύγων σου
 Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ
 πολέμιον,
 Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν,
 Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου,
 καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς
 μετάνοιαν ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς.
 Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ
 μοι τῶ ἁμαρτωλῶ.

Καὶ οἱ Ἀδελφοὶ

Ὁ Θεὸς συγχωρήσαί σοι, Πάτερ ἅγιε.

Ὁ Ἀναγνώστης

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον (γ'),
 Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀνὰ δύο, εἷς ἐξ
ἐκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ
αὐτό, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν

συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν
ἅπαντες.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Κύριε, ἐλέησον

Ἐπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος)
καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ἐπερ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ἐπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐπερ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ἐπερ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
ἡμᾶς.

Ἐπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἐπερ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἐπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἐπερ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν

προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον, (ψ').

Καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν
παρὰ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως,
ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον
δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ
τοῦ β' Χοροῦ:

**Τῆ μὲν Δευτέρα, Τετάρτη καὶ
Παρασκευῇ ἑσπέρας.**

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν
καταφευγόντων ἐν πίστει τῆ κραταιᾷ σου
χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ
πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ
μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ
πταισμάτων, πολλῶν. Μητέρα τοῦ Θεοῦ
τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν·
Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους
σου.

**Τῆ δὲ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῆ Πέμπτῃ
ψάλλεται, τὸ
Ἦχος α'.**

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ
Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα
σοι· Τέκνον γλυκύτετον, πῶς ἀδίκως
πάσχεις (θνήσκεις); πῶς τῷ ξύλῳ
κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς
ὔδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα
πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου
δέομαι.

Ὁ Ἱερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου
 Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει.
**Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον ἡμᾶς.**

ὁ Ἀναγνώστης Ἀμήν.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ.
 Ἀποδείπνου ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ
 πᾶσαν τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην
 Τεσσαρακοστήν μέχρι τῆς Μεγάλης
 Τρίτης ἑσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν
 Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α'
 ἑβδομάδα εἰσὶν ὠρισμένα, τῇ δὲ Μ.
 Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας, ἀντὶ
 τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ
 Τριῶδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος
 τό, "Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...".

Οἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ
Ἡσυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν
 ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπέρχονται ἐν τοῖς
 κελλίοις αὐτῶν ἔνθα λέγουσι καὶ τὴν
 Εὐχὴν ταύτην.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς
 συγχώρησον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν
 ἀγαθοποίησον, τοῖς ἀδελφοῖς καὶ
 οἰκείοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν
 αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, τοὺς ἐν
 ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι,
 τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον, τοῖς ἐν
 ὁδοιπορίαις συνόδευσον, τῷ Βασιλεῖ

συμμάχησον, τοῖς διακονοῦσι, καὶ
ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν
δώρησαι, τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν,
συγχώρησον καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν
προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ἔνθα
ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.
Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτούς
ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι,
Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου
Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς
σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν
αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν
ταπεινῶν καὶ ἁμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων
δούλων σου καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν
τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου καὶ ὁδήγησον
ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου,
πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου
Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου
τῶν Ἁγίων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.